

INFORMAČNÍ SLUŽBY

učební text Pavla Kovářová

Vzdělávací program pro profesní kvalifikaci Knihovník v knihovně pro děti byl realizován za finanční podpory Ministerstva kultury ČR v rámci projektu VISK1

Brno 2017

Obsah

Vzdělávací cíle	1
PRÁVO V KONTEXTU KNIHOVNICKÉ PRÁCE	1
AUTORSKÝ ZÁKON.....	1
OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ	5
Použité a doporučené zdroje:	8

Vzdělávací cíle

Po prostudování učebního textu byste měli být schopni:

- argumentovat na základě právních předpisů ohledně způsobu nastavení veřejných knihovnických a informačních služeb v reálných životních situacích,
- kategorizovat možnosti nakládání s autorským dílem a osobním údajem dle charakteristik konkrétního díla nebo osobního údaje,
- aplikovat možné postupy řešení porušení autorského zákona a zákona o ochraně osobních údajů (ve znění k 31. 5. 2017).

Měli byste získat znalosti pro splnění uvedených kritérií v kompetenci *Poskytování výpůjčních služeb v knihovnách s lokální a regionální působností (včetně meziknihovnických)*

- ♦ Popsat pravidla služeb knihovny v souvislosti s autorsko-právními předpisy
- ♦ Charakterizovat nakládání s osobními údaji uživatelů v knihovnách

PRÁVO V KONTEXTU KNIHOVNICKÉ PRÁCE

Jako knihovník musíte při své práci zohledňovat řadu právních předpisů, které umožňují, ale také vymezují hranice nabízených informačních služeb. Primárním předpisem je samozřejmě knihovní zákon, který je dále doplněn knihovním řádem. Klíčový je také autorský zákon, který dává knihovnám určité specifické možnosti nakládání s autorskými díly, jedná se ale o zákonné výjimky, kdy musíte dodržet přesně dané hranice formulované v zákoně. Dalším důležitým zákonem je zákon o ochraně osobních údajů, který souvisí především s nakládáním s informacemi o uživatelích knihoven. Oba poslední jmenované předpisy ve znění k 1. 6. 2017 si představíme v kontextu informačních služeb. Nebudou tedy řešeny celé, ale jen relevantní části pro informační služby, které v knihovnách poskytuje.

AUTORSKÝ ZÁKON

Primární funkcí knihovny je, že zprostředkovává svým uživatelům pomocí informačních služeb různá autorská díla. Ty představují jakýkoli jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora, který je objektivně vyjádřený bez ohledu na účel, formu apod. Klíčová je tedy forma vyjádření, ne myšlenka, která za dílem stojí (viz dále parafráze). Autorský zákon ale různá díla chrání jiným způsobem, takže pokud budete chtít uživatelům zprostředkovat knihu, e-knihu, fotku, audionahrávku nebo software, pokaždé musíte dodržet poněkud jiná pravidla. Některé prvky jsou ale společné. Právě ty si představíme nejdříve a návazně si uvedeme základní rozdíly různých typů autorských děl.

Jakékoli nakládání s autorskými díly, tj. jejich půjčování, vytváření kopií nebo sdílení přes internet je možné, jen pokud pro to najdete v autorském zákoně tzv. zákonnou výjimku, nebo po souhlasu autora (případně zprostředkovaném [kolektivním správcem](#), což je pro literární díla DILIA, pro hudební díla OSA apod.) jsou autorům zaplacený poplatky za tzv. majetková autorská práva. Ta pro většinu autorských děl trvají 70 let po smrti (posledního spolu-)autora díla (viz § 27), případně 50 let v případě výkonných umělců (kromě zvukových záznamů – viz § 73).

Pro knihovny představuje nejčastěji využívanou zákonnou výjimku tzv. knihovní licence (viz § 37). Ta pokrývá možnost zpřístupnění děl ze sbírek nevýdělečné školské a vzdělávací instituce, tedy knihovny, školy apod. Umožňuje půjčování jednotek z fondu po zaplacení odměny autorům. Tyto odměny se počítají ze statistik, které knihovny evidované Ministerstvem kultury ČR podle knihovního zákona řeší přes Národní knihovnu s kolektivním správcem. Odměny jsou zproštěny některé knihovny výjimkou v § 37, odst. 2, např. knihovny vysokých škol nebo Národní knihovna. Vedle toho umožňuje knihovní licence také vytvoření archivní kopie jednotky. V případě, že dojde k poškození nebo ztrátě části jednotky (např. vytržené listy), je možné danou část nahradit kopií a výslednou jednotku také dál půjčovat (prezenčně i absenčně). V případě, že dojde k poškození nebo ztrátě celé jednotky, je toto také možné, ale jen v případě, že už jednotka není nabízena k prodeji. Knihovní licence se aktuálně nevztahuje na absenční půjčování zvukových a zvukově-obrazových jednotek, což bude možné po aktuální novelizaci, pokud budou tyto jednotky příslušenstvím hmotné rozmnoženiny díla.

Další možnosti vycházející z autorského zákona je využití obálky a obsahu pro propagaci jednotky v knihovním katalogu nebo možnost e-prezenčky (viz níže). Důležité je myslet na to, že půjčování, které knihovní licence umožňuje, se týká výhradně hmotných děl, ne např. elektronických knih nebo článků. Ty je možné půjčovat, jen pokud to výslovně povoluje licence, s níž byly zakoupeny. V případě zprostředkování elektronických článků se pak často mluví o tzv. elektronickém dodávání dokumentů, které je umožněno [kolektivní smlouvou s DILIA](#), ale [s vyššími odměnami](#) pro autory, než je při vytváření tištěných kopií (aktuální sazebník stanovuje 2 Kč/str. u papírových a 5 Kč/str. u elektronických článků a výňatků z knih). Kolektivní smlouvu mají knihovny i na [autorská čtení](#), která jsou možná, ale je nutné je hlásit nejpozději 10 dní od konání akce pomocí formuláře na webu Národní knihovny. Všechny kolektivní smlouvy sjednává s kolektivním správcem Národní knihovna výhradně pro knihovny evidované Ministerstvem kultury podle knihovního zákona, jen pro ty také Národní knihovna slouží jako zprostředkovatel poplatků odváděných kolektivním správcům.

Knihovny také často usilují o osvětu v nakládání s autorskými díly v kontextu citací. I ty jsou zákonnou výjimkou v autorském právu. Jak bylo zmíněno výše, chráněno je vyjádření, takže se jedná jen o přímé citace, nikoli parafráze, ty autorským zákonem chráněny nejsou (ale mohou být chráněny např. akademickými pravidly nebo publikační etikou). Přímé citace jsou podle zákona možné, především pokud se jedná o výňatky z cizího díla v odůvodněné míře a jsou označeny informacemi o zdroji pro jeho možnou identifikaci. To může být problém třeba při přebírání cizích

obrázků (třeba při tvorbě plakátu), protože jde o užití celého díla, takže citace není možná. Vhodné je v tomto případě využívat obrázků pod licenci [Creative Commons](#), kdy licence toto využití umožňuje. Pod citační licenci spadá i tzv. výuková licence, kdy je možné užít i krátké celé dílo (např. celá báseň), pokud jde o užití pro ilustrační účel (např. jak vypadá tvorba Seiferta), přitom není možný žádný hospodářský užitek (pozor i na vstupné dobrovolné) a obsah musí odpovídat právě uvedenému účelu. Výuková licence je omezena jen na tuto výuku, je tedy nutné omezit přístup k dílům využívaným v rámci této licence jen pro ty, kteří prochází danou výukovou činností (nelze třeba sdílet cizí autorská díla v rámci sdílení náplně lekcí na internetu, ani v rámci e-mailu).

V autorském zákoně mohou knihovny najít i další licence, které upotřebí v informačních službách, jejich popis je ale již nad rámec rozsahu tohoto textu. Za zmínku ale stojí ještě minimálně licence pro zdravotně postižené, kdy je možné nevýdělečné využití díla i nad rámec knihovní licence, ale výhradně pro uživatele s odpovídajícím zdravotním postižením. Např. pro nevidomé je možné knihu digitalizovat, aby ji mohly užít pomocí zvukové čtečky.

Jednou ze služeb, kterou knihovny uživatelům často nabízí, je možnost reprografických kopií. To, tedy kopírování tištěného díla opět do tištěné formy, autorský zákon umožňuje zvláštní úpravou. I zde jsou ale určeny hranice – je to možné jen pro osobní a vlastní vnitřní potřebu (např. právnické osoby), kdy je ale nutné odvést poplatek přes kolektivního správce autorům. Tento poplatek je odváděn jednou ročně přes Národní knihovnu, a to za každé kopírovací zařízení a za každou barevnou a černobílou kopii. Jak již bylo uvedeno výše, tento proces přes Národní knihovnu je možný jen přes knihovny evidované dle knihovního zákona.

Jak jsme uváděli výše, na závěr této části si uvedeme základní rozdíly specifických typů autorských děl. Největší rozdíly můžete najít mezi tradičními díly v hmotné podobě (ve smyslu, že jsou s ní spojeny od zakoupení, např. tradiční knihy, ale i e-knihy koupené přímo se čtečkou, ne dokoupené do čtečky později).

Nejspecifičtější úprava je pro počítačové programy. Pro ty není možné využít žádnou zákonnou výjimku (viz výše), není tedy ani možné je v knihovně půjčovat. Pokud to ale umožňuje licenční smlouva (ne zakazuje, ale povoluje), knihovny mohou počítačové programy nabízet uživatelům k využití na svých počítačích. Přitom je vhodné, abyste v knihovním řádu měli jasně uvedeno, že uživatel knihovny nesmí porušovat autorská práva např. neoprávněnými zásahy do softwaru v knihovně nebo jeho kopírováním, a to i v případě operačního systému (i ten je počítačovým programem podle zákona). Dalším elektronickým dílem, které je specificky chráněné, jsou databáze. Stejně jako počítačové programy je možné je využívat a nechat uživatele je využívat jen tak, jak je výhradně napsané v licenci. Proto často knihovny mají v knihovním řádu přísně upraveno pro uživatele, jak mohou databáze využít – vychází to právě z toho, co akceptovali s licenci při koupi databáze. Přísnější ochranu než textové dokumenty mají i dokumenty zvukové. Ty je možné půjčovat v knihovně jen díky [kolektivní smlouvě](#) z roku 2004, která má poměrně přísné podmínky. Pro toto půjčování je také nutné zamezit kopírování.

Knihovny ale využívají také možnosti digitalizace pro lepší zpřístupnění díla. Knihovní licenci například zachováte i zpřístupňováním digitalizované jednotky z fondu, pokud ji ale nabízíte k využití výhradně na počítači v knihovně, a to tak, že je technicky znemožněno vytvoření kopie (např. bez možnosti použít flash disk nebo připojení k internetu). Tato služba se často nazývá e-prezenčka, protože umožňuje využívání výhradně prezenčně, i když elektronicky. Z podobného důvodu není aktuálně možné půjčování e-knih, pokud je knihovna nezakoupila se zvláštní licenci, která jí půjčování umožňuje, nebo tyto e-knihy nebyly zakoupeny již ve čtečce při jejím pořízení. Jedinou možností je půjčování e-knih, u kterých již vypršela majetková autorská práva (viz výše, ale je nutné zohlednit práva nejen autora, ale i související, jak rozvádí následující odstavec). Takové e-knihy je pak možné půjčovat již nahrané do čtečky. Podobně je to se zpřístupňováním digitalizovaných děl, které je možné i přes internet jen v případě, že již dílu vypršela majetková autorská práva (proto např. [Kramerius](#) není možné využít vzdáleně, ale jen v budově zapojených knihoven, ale [Manuscriptorium](#) ano).

Další specifickou charakteristikou některých autorských děl, na kterou je dobré myslet, je, že pokud dílo vznikne tvůrčím zpracováním jiného díla, má svá práva autor původního i nově vytvořeného díla. Typickým příkladem mohou být audioknihy. I pokud se třeba jedná o dílo Karla Čapka, u kterého již vypršela majetková autorská práva, audiokniha vznikla později a například i herci, kteří ji namluvili, mají vlastní majetková autorská práva, která je nutné brát v úvahu. Podobné je to s překlady děl, takže třeba jen dostatečně staré překlady Shakespeara je možné využívat jako volná díla, protože majetková autorská práva vypršela nejen jemu, ale i překladateli. Podobně je nutné zvážit všechna práva u jednotlivých děl, např. vydavatele, hudebníků, zvukařů (u rozhlasového vysílání), protože každý do díla vkládá vlastní tvůrčí vstup, na jehož ochranu má nárok.

Někdy není snadné získat souhlas autora nebo jeho dědiců k nakládání s autorským dílem, protože není dohledatelný (např. je málo známý, není dostupná informace o dědicích apod.). To dlouho blokovalo možnost s takovými díly nakládat a tedy je i zprostředkovávat v knihovnách. Proto byl uzákoněn statut osiřelého díla, a to v rámci celé Evropské unie. Taková díla je možné digitalizovat a zpřístupnit v knihovně, pokud neexistuje předpoklad protestu, toto užití je ale možné neziskově a jen pro slovesná díla a s nimi spojená vyobrazení (ilustrace) a zvuková a zvukově-obrazová díla ve sbírkách veřejných knihoven, archivů, muzeí a škol. Aby bylo možné dílo považovat za osiřelé, je nutné projít složitým procesem dohledávání nositelů práv, následně je dílo zařazeno do [veřejné databáze](#). Pokud se nositel autorských práv přihlásí, je statut osiřelého díla ukončený.

Jak bylo uvedeno výše, mnoho rozšíření nad rámec zákona umožňují kolektivní smlouvy. S kolektivními správci jsou také řešeny náhrady majetkových autorských práv za každé užití díla (pokud už tato práva nevypršela). Kolektivní správci aktuálně pokrývají vždy vymezené zaměření autorských práv, např. DILIA pro díla literární, vědecká, audiovizuální a audiovizuálně užitá. Proto se stávalo, že někdy byly vyřešeny nároky určitých nositelů práv, ale ne všech, a knihovně tak

mohly vzniknout problémy (např. při pouštění rádia). Tento stav se ukázal jako velmi problematický, proto se kolektivní správa bude výrazně měnit aktuální novelou, která bude účinná od 1. 7. 2017. Co to bude znamenat v praxi, ukáže do značné míry čas, už nyní je ale zřejmé, že by měla být činnost kolektivních správců výrazně transparentnější a také by měli správci řešit mezi sebou všechny nároky při oznámení užití určitého díla, takže pro toho, kdo s dílem nakládá, bude řešení požadavků autorského zákona jednodušší.

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Osobními údaji jsou každé informace nebo jejich soubory, které umožňují jednoznačnou identifikaci konkrétního člověka (tedy výhradně fyzické, ne právnické osoby). Může tedy jít třeba o rodné číslo, ale také fotku nebo soubor jméno a příjmení, adresa trvalého pobytu a datum narození (když jeden z tohoto souboru chybí, již není možná jednoznačná identifikace, např. na stejné adrese může žít víc lidí stejného jména, otec a syn, takže je nutné i datum narození).

Jako knihovníci s těmito údaji nakládáte, pokud pracujete v knihovním systému s údaji o vašich uživateli, nebo třeba když děláte fotky na akcích. Abyste to mohli dělat, je nutné dodržet několik podmínek v zákoně. V první řadě musí být knihovna jako správce osobních údajů registrovaná u Úřadu pro ochranu osobních údajů, a to před zahájením tohoto zpracování. Tato registrace probíhá na základě oznámení plánovaného zpracování osobních údajů přes [formulář na webu ÚOOÚ](#). Dále je nutné seznámit subjekty údajů (tedy ty, o kterých vypovídají) s tím, jaké údaje a pro jaký účel jsou zpracovávány a jakým způsobem. Toto poučení je obvykle součástí knihovního řádu, pokud jde o informace o registrovaných čtenářích. Fotografie a videozáznamy osob jsou také osobními údaji, je proto nutné při dokumentování akcí splnit všechny s tím spojené povinnosti. Fotografování nebo natáčení lidí by měli souhlasit se vznikem těchto materiálů a také s tím, jak s nimi plánujete nakládat (např. zveřejnění na webových stránkách pro propagaci knihovny). Je také nutné respektovat, pokud s tím konkrétní člověk nesouhlasí. Souhlas se zpracováním osobních údajů je možné dát ústně (např. právě při focení na akci), pro možnost doložení souhlasu je ale vhodnější písemný souhlas. Ke zpracování informací o uživateli v knihovním systému se tento souhlas vyjadřuje při registraci podepsáním přihlášky. Při tom uživatel souhlasí s tím, co je v knihovním řádu (a právě zde by mělo být výše popsáno poučení o nakládání s jeho osobními údaji).

Mezi další povinnosti knihovny jako správce osobních údajů patří shromažďovat tyto údaje výhradně otevřeně (tj. netajit žádný účel zpracování), zpracovávat jen přesné údaje a aktualizovat je hned po zjištění (i požadavek na hlášení změn bývá součástí knihovního řádu) a zpracovávat osobní údaje jen po nezbytnou dobu, pro stanovený účel. Po uplynutí daného účelu je nutná anonymizace a možné využití jen pro statistické účely. Mezi osobní údaje patří totiž třeba i čtenářská historie, která právě může být využívána i poté, co již uživateli vypršela registrace, ale knihovna chce dělat statistiku toho, co se půjčuje, a podle toho upravit, jestli je třeba jednotka ve

volném výběru nebo ve skladu. Právě takové využití čtenářské historie je tedy po anonymizaci možné.

Pokud jako knihovník zjistíte, že knihovna nenakládá s osobními údaji podle zákona, jste jako zpracovatel povinen to řešit. V případě, že víte o problému, ale neoznámíte to, jste sami zodpovědní za porušování zákona o ochraně osobních údajů. O svých povinnostech jako zpracovatele osobních údajů byste měli být poučení pomocí vnitřních dokumentů nebo ústně – knihovna jako správce je totiž povinna přijmout technické, ale i organizační zabezpečení osobních údajů. K technickým patří např. autorizace v knihovním systému, kdy se jen po autentizaci (přihlášení) dostanete k osobním údajům uživatelů, příp. uzamčení kartotéky při neautomatizovaném zpracování. K organizačním lze zařadit právě uvedené poučení o tom, jak můžete nakládat s osobními údaji uživatelů. Nejen zákon o ochraně osobních údajů, ale i trestní zákoník vyžaduje povinnost mlčenlivosti o osobních údajích (i po ukončení zpracování), ke kterým máte přístup v rámci svého povolání, jinak můžete být potrestáni nejen pokutou, ale i odnětím svobody. Není tedy možné například poradit uživatele, že její kamarádce se líbila nějaká knížka, protože **čtenářská historie uživatelů je osobním údajem**, jak již bylo uvedeno výše.

Poradenským i kontrolním orgánem při nakládání s osobními údaji je Úřad pro ochranu osobních údajů. Na jeho webových stránkách je možné najít řadu informací k aktuálním otázkám při práci s osobními údaji. Mimo jiné je zde možné najít také Stanovisko č. 2/2002 - Zpracování osobních údajů v souvislosti s činností knihovny (aktualizováno v srpnu 2009). V tomto dokumentu můžete najít podrobný (ale jen třístránkový) popis specifik právě pro knihovny. Najdete zde například zdůvodnění, proč knihovny musí být registrovány a mít písemný souhlas uživatelů při nakládání s jejich osobními údaji a není možné využít zákonné výjimky – údaje jsou totiž zpracovávány nejen v okamžiku, kdy má uživatel aktivní absenční výpůjčky, ale i když nemá ke knihovně žádné pohledávky, ale nezrušil registraci. Ovšem v případě, že tyto pohledávky má (např. nevrácené výpůjčky), a odvolá souhlas se zpracováním osobních údajů, je zde zákonná výjimka, že knihovna nadále může s jeho osobními údaji nakládat pro řešení této pohledávky. Ihned po vyřešení při odvolaném souhlasu se zpracováním ale musí respektovat přání uživatele a osobní údaje zlikvidovat.

Dále je v tomto dokumentu uvedeno, jaké jsou dostatečné informace pro identifikaci uživatele, a to jméno, příjmení, datum narození a adresa trvalého pobytu. Informace nad rámec tohoto souboru není možné shromažďovat, příp. lze, ale jen pro jiný účel a jen dobrovolně při zájmu uživatele o tento rozšiřující účel. Není tedy třeba možné vyžadovat u registrace dětských čtenářů školu, kterou navštěvují, pro usnadnění vymáhání výpůjček. Místo data narození je možné využít rodné číslo, ale je přitom nutné respektovat, že tato informace je chráněna zvláště jiným zákonem (zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů) a poskytnutí této informace musí být opět dobrovolné, ne povinné.

I zákon o ochraně osobních údajů čeká v brzké době (jaro 2018) významná novelizace. V případě ochrany osobních údajů se mluví o tzv. GDPR (General Data Protection Regulation). Změna bude výrazně posilovat ochranu subjektů údajů, více informací bude považováno za jednoznačně identifikující, především elektronické informace, jako IP adresa, e-mailová adresa nebo cookies. Osobní údaje dětí pak budou chráněny jako citlivé údaje, podobně jako čtenářská historie, které mají přísnější ochranu v zákoně. Subjekty údajů budou mít větší možnosti být informovány o tom, jak jsou informace o nich zpracovávány, a budou moci podat námitku proti zpracování, po které nebude možné informace bez zákonného důvodu dále zpracovávat. Také budou moci požadovat výmaz svých údajů. Dále bude nutné lépe dokládat ochranu osobních údajů, a to existencí dokumentů (např. vnitřní předpisy pro nakládání s osobními údaji). Zvýšena bude také odpovědnost zpracovatelů osobních údajů (tedy i knihovníků) a dojde k výraznému zvýšení sankcí za porušení zákona.

Tyto změny budou knihovny muset řešit nejen vyšším administrativním zajištěním, ale také v rámci automatizovaných knihovních systémů. Tam není možné uvést jednotná pravidla pro ošetření, každý systém bude posuzován individuálně a ochrana osobních údajů by měla být ošetřena smluvně s dodavatelem. V rámci elektronických služeb budou knihovny muset využívat zabezpečený protokol (HTTPS), ale současně jim zákon umožňuje sdílet při souhlasu uživatelů jejich identity mezi více knihovnami (což je klíčové pro centrální služby knihoven). Další změnou, která se dotkne reálné praxe knihoven, je, že souhlas zákonného zástupce se zpracováním osobních údajů bude nezbytný pro děti až do věku 16 let.

Použité a doporučené zdroje:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32016R0679&from=CS>

Nařízení Evropského parlamentu a rady 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Bulletin SKIP [online]. 2017, 26(1) [cit. 2017-06-29]. ISSN 1213-5828. Dostupné z: <https://bulletinskiip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2017-rocnik-26-cislo-1/narizeni-evropskeho-parlamentu-rady-2016679-o>

Sazebník odměn za služby elektronického dodávání dokumentů knihovnami. In: DILIA.CZ [online]. Praha [cit. 2017-06-29]. Dostupné z: www.dilia.cz/component/k2/item/download/548_9db422ee80d21d9dc2e159c5be962e1b

Sněmovní tisk 724/0, část č. 1/6 Novela z. - autorský zákon - EU. In: Parlament České republiky [online]. Praha [cit. 2017-06-29]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=125136>

Stanovisko č. 2/2002, zpracování osobních údajů v souvislosti s činností knihovny, ve znění k srpnu 2009. Dostupné z: https://www.uouu.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=200144&id=1466

ŠKORNIČKOVÁ, Eva. GDPR - prakticky [online]. Praha, 2017 [cit. 2017-06-29]. Dostupné z: <https://www.gdpr.cz/>

Veřejná čtení (informace pro knihovny). In: DILIA.CZ [online]. Praha [cit. 2017-06-29]. Dostupné z: <http://www.dilia.cz/index.php/component/k2/item/8421-verejna-cteni-informace-pro-knihovny>

Zákon č. 40/2009Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 55/2017 Sb.

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 102/2017 Sb. a ve znění zákona č. 250/2016 Sb.

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 301/2016 Sb.